

Рік видання XVIII
№ 93 (2353)
ЧЕТВЕР
4
СЕРПНЯ
1977 РОКУ
Ціна 2 коп.
Газета виходить
з 1939 року.

Молодий Комуніст

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Вітаємо з успіхом комсомольсько-молодіжний сімейний екіпаж Івана Степановича та Володимира СТУЛІВ з колгоспу імені Кірова Онуфріївського району. За 24 години безперервної роботи жінці скопили ранні зернові на площі 25 гектарів і намолотили 1010 центнерів зерна.

Комсомольсько-молодіжний екіпаж вже видав з бункера своєї «Ниви» 11 763 центнери хліба.

ПОБАЧИТИ СЕБЕ ЗАВТРА

• РЕПОРТАЖ ЧЕРВОНОГО ТИЖНЯ

Для людини, яка жодного разу не була в селі, робота цих засмаглих на сонці дівчат може здатися чистою і легкою.

І тут, у літньому таборі молочно-товарної ферми колгоспу «Прогрес», теж ніби все робиться залюбки.

Дівчата бігають від корови до корови, підставляють під вим'я дівниці і вправно вилівають у бідони проціджене молоко. Гість з міста теж може здивуватися: «Навіщо його цідити? І так чисто...» Але молоко є молоко. Для нього дівчата теж мають знак якості.

А перед обіднім доїнням у таборі ніч і немає метушні. Доярки сидять під кленом і плетуть з польових квітів віночки. Дівчата плетуть віночки, а завідувач фермою т. Шевченко (він один з наймолодших комуністів колгоспу, якому до-ручили комсомольсько-мо-лодіжний колектив ферми)

(Закінчення на 2-й стор.).

ЖОВТНЕВА ВАХТА КОМСОМОЛУ

НАШ РЯДОК В РАПОРТ ЖОВТНЮ — УДАРНІ ЖНИВА!

ТЕЛЕГРАМА В НОМЕР!

Уридова.
Кіровоградська область,
Петрівський район,
колгосп
«Перше Травня»,
Миколенку Віктору,
Коробилу Григорію

ГАРЯЧЕ І СЕРДЕЧНО ВІТАЮ ВАС ІЗ ЧУДОВОЮ ТРУДОВОЮ ПЕРЕМОГОЮ. УСПІШНИМ ВИКОНАННЯМ СОЦІАЛІСТИЧНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ НА КОСОВИЩІ ХЛІБІВ. ВПЕВНЕНИЙ, ЩО ВІ СВОЄЮ САМОВІДДАНОЮ ПРАЦЕЮ ВПИШЕТЕ ЯСКРАВУ СТОРІНКУ В РАПОРТ ЛЕНІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ ЦК КПРС ДО 60-РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ. БАЖАЮ ВАМ МІЦНОГО ЗДОРОВ'Я, ЩАСТЯ, ЦОВНИХ ТРУДОВИХ ПЕРЕМОГ НА ЧЕСТЬ НАШОЇ РІДНОЇ БАТЬКІВЩИНИ.

Петро КЛИМУК,
двічі Герой Радянського Союзу
льотчик-космонавт СРСР.

ГОТУЮЧИ ГІДНУ ЗУСТРІЧ 60-РІЧЧЮ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ, ВИКОНУЮЧИ РІШЕННЯ XXV З'їзду КПРС, УСЛІД ЗА ХЛІБОРОБАМИ СВІТЛОВІДСЬКОГО РАЙОНУ ПРО ВИКОНАННЯ СОЦІАЛІСТИЧНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ПО ПРОДАЖУ ЗЕРНА ДЕРЖАВІ РАПОРТУВАЛИ ХЛІБОРОБИ ОНУФРІЇВЩИНИ. В ДЕРЖАВНІ ЗАСІКИ ЗАСИПАНО 32 644 ТОННИ ХЛІБА.

ХЛІБОРОБИ ОБЛАСТІ ТРУДОВОЮ ПЕРЕМОГОЮ ЗАВЕРШИМО ЖНИВА ЮВІЛЕЙНОГО РОКУ!

НА ПРИЗ „ЗОЛОТИЙ КОЛОС“

СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ

Віктор МИКОЛЕНКО з колгоспу «Перше травня» Петрівського району «Колосом» намолотив 11 923 центнери зерна.

Микола МАЛИЦЯ з колгоспу імені Карла Маркса Петрівського району «Колос» — 9797 центнерів.

Степан СУЛЬЖИК з колгоспу «Україна» Новоградківського району «Нива» — 9080 центнерів.

Віктор СЕНДЗЮК з колгоспу імені Кірова Бобинського району «Колос» — 8476 центнерів.

Іван НОВАК з колгоспу імені Карла Маркса Кіровоградського району «Колос» — 8452 центнери.

Лобомір ГАЙДУЧАК з колгоспу «Росія» Олександрійського району «Колос» — 8354 центнери.

Іван МИХАЙЛЕНКО з колгоспу «Путь Октября» Онуфріївського району «Нива» — 8063 центнери.

Антон КОВАЛЬЧУК з колгоспу «Зоря комунізму» Долинського району «Колос» — 7677 центнерів.

Олександр КОВАЛИК з колгоспу «Іскра» Новоградківського району «Нива» — 7333 центнери.

Володимир КОВАЛЕНКО з колгоспу імені Фрунзе Олександрійського району «Нива» — 7222 центнери.

ГОСТРИЙ СИГНАЛ

КОМСОМОЛЬСЬКА СТРАТЕГІЯ

4. ДРУГА ЗМІНА

ІЗ ЖИВНОГО ПЛАНУ УЛЯНОВСЬКОГО РАЙКОМУ КОМСОМОЛУ:
«ЗАБЕЗПЕЧИТИ ДВОЗМІННУ РОБОТУ НА ЗБИРАННІ ВРОЖАЮ 1977 РОКУ».

Про помічників хліборобів розповідає в інтерв'ю з нашим кореспондентом О. РАКІНИМ перший секретар Уляновського райкому партії М. Н. ЧЕРНИЧЕНКО.

— Двозмінка на жнивах в Уляновському районі — вже сьомий рік. Але ще ніколи друга зміна не була такою молодю — більше тисячі юнаків і дівчат зайняті на хлібозбиранні і його обслуговуванні. Чи задоволені підкріпленням у колгоспах, Микола Никифоровичу?

— Звичайно, вже зараз хочеться сказати велике спасибі молоді за допомогу. Навантаження на один комбайн — 170—180 гектарів. І яких гектарів! На колгоспу — 50 центнерів хліба, до того ж на

більшості площ рослинні вилягли. Щоб зібрати такий урожайчасно, агрегатам слід працювати майже цілодобово. За таких умов тільки двозмінка й забезпечить потрібний результат.

— А можна опертися на молодих? Адже синоніми слова «юний» — «недосвідчений», «той, хто не має достатньої майстерності»...

— Я хотів би навести приклад із минулих років. Працював тоді на комбайні в колгоспі імені Фрунзе хлопчина — Аркадій Молчанський. З першого дня збирання захопивши лідерство серед молодих жінок області і став претендентом на приз вашої газети. Після закінчення сезону обкому комсомолу — познайомитися з цим перекладним призом. І тут з'ясувалося, що передовик... порушник. Згідно інструкції з техніки безпеки треба мати

(Закінчення на 2-й стор.).

ГАРЯЧА
ЛІНІЯ

ГЕРОІ жнивної заїмки комсомольці Олександр Филимонов і Аркадій Шатненко вже три роки нерозлучні без зупинок. Спочатку були на 23 місці, потім на 20, через декілька днів на 16. І ось звістка — вони на першому місці.

Разом сіли на буряковий комбайн, правду кажучи, агрегат їм дістався старенький, а про новий доподилося лише мріяти. Але то нічого, і на старенькому можна добре попрацювати. вирішили юнаки і... вибороли минулого року перше місце у районі серед комсомольсько-молодіжних екіпажів.

Поки хлопці мріяли про новий бурякозбиральний комбайн, у самий розпал зогоріхничив жив до колгоспу поступила новенька «Нива». Її й доручили юнакам. І одразу довелось обем хвилюватися. Уже тиждень, як почалась косовиця, вже чотири дні йде обмолот балків, а

жатка не доставлена зі станції.

У гарячі жнивні дні не обійшлося без зупинок. Спочатку були на 23 місці, потім на 20, через декілька днів на 16. І ось звістка — вони на першому місці.

А ХЛОПЦІ ЧЕКАЮТЬ!

Та останнє повідомлення із колгоспу імені Свердлова було неприємним. Від комбайна Филимонова два самоскиди не встигають возити хліб, а тут ще й скати полопалися одразу на обох. Довелось шукати виходу із скрути. З машини, що стоїть на ремонті, зняли скати й

приладнали до однієї. Друга стоїть. З колгоспу дзвонили до райоб'єднання «Сільгосптехніка», але допомоги не отримали. Райком комсомолу теж, на жаль, байдуже сприйняв сигнал про аварію в колгоспі імені Свердлова. Покинаймі, вони не скористалися досвідом ульяновського комсомольського жнивного штабу, де дзвонять у райоб'єднання «Сільгосптехніка», дебиваються, щоб запасні частини надходили вчасно. Завідуючий відділом комсомольських організацій райкому комсомолу Микола Чайка тільки розвів руками: що, мовляв, ми можемо... А треба спробувати. Хлопці чекають негайної дієвої допомоги.

В. ХИТРУК,
позаштатний кореспондент «Молодого комуніста».
Львівсько-Волинський район.

ПОБАЧИТИ СЕБЕ ЗАВТРА

● РЕПОРТАЖ ЧЕРВОНОГО ТИЖНЯ

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).

виймає свій записник, розгортає газету і починає бесіду про проект нової Конституції СРСР. Сьогодні розмова про 5-й розділ: «Найвищі органи державної влади і управління СРСР».

В обідню пору агітатор приніс у табір газету. Завідуючий фермою вирізає з неї невеликий чотирикутник і припилює у червоному кутку.

— Дивіться, дівчата, ми на фотографії! Віра Яценко першою побачила вирізку. — Але тут щось не те. Написано, що ми доємо механізмами. А вони, ті апарати, тільки замовлені.

Дівчата невдоволено перерисували текстівку до фотографії, обралились:

— Навіщо ці гарні слова? Ми й так старасмося, і без апаратів не пасемо задніх. Якщо треба, рук не жаліємо.

ЯКЩО треба... Так, вони знають, що треба. Можна було б привезти сюди апарати, встановити доильну

систему, але корівники старі і тісні. Змонтуєш механізми, а через півроку знову руйнує їх. То краще почекай, поки вийде до ладу новий комплекс. Там уже й механізми. І дівчата чекають, бачачи себе зазтра.

Чекають і беруть свою висоту — по фермі за рік має бути 3000 кілограмів молока на корову. А три доярки — Ольга Шевченко, Ольга Кривенко та Мотря Тупіч перейдуть і 4-тисячний рубіж. В першій вже з початку року 2800. На 150—200 відстають інші дві. На фермі не було торік жодної комсомолки, яка б не виконала свого соціалістичного зобов'язання. І тепер на кожну місяць, за конну декаду — є надпланове молоко.

Ог тільки ніяк не можна, щоб у якійсь групі не з'явилась ялова корова. А є й старі, яких треба вибракувати. І щоб замінити їх молодими, продуктивнішими, Ганна Чайковська, Віра Яценко та Віра Кармазіна

вищоують 160 телиць. Колгосп поповнює ферму кращими тваринами молочних порід. І завідуючи фермою вже робить підрахунки, що на кінець п'ятиріччя весь колгосп може вийти на чотирьох тисячу.

А поки що всі молоді тваринники, розуміючи, як нелегко розв'язати проблему, докладно всі сили, щоб наблизити день такого рекорду.

І коли їм вручали Почесну грамоту обкому комсомолу, дівчата не скаржилися на труднощі. Вони дякували за визнання їхньої висоти і просили сфотографувати не для газети, а так, «для себе» — ставали біля тину з хлопцями, брали в руки віночки і сміялись:

— Нам би разом з премією, та й женихів. Хай нові побудовували, машини будемо купувати, а в бригаді восьмеро дівчат на виданні, тільки хлопців у селі мало.

Ці симпатичні, розумні і роботящі дівчата забували, що в них ввечері болітимуть трошки руки. Вони хизувались своїми біленькими хатітками, дарували одну одній віночки. І їм було так добре і гарно на цій землі, де все для них, для їхньої щасливої долі.

М. ШЕВЧУК.

Новомиргородський район.

На фото: О. ШЕВЧЕНКО.
Фото В. КОВБАКА.

КОМСОМОЛЬСЬКА СТРАТЕГІЯ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

спершу хоча б паспорт, а потім уже вершити трудові подвиги. А тут герою немає й піднадавати. Що робити? Приїхали нагороджувати, а виявляється, передовиків слід зняти з комбайнів. Заступники досвідчені механізатори, керівники господарства: «Нічого з хлопцями не станеться. Повертись, ми не й доросліш «фориста». Поперали і хлопчина до кінця життя підтримувати, як годиться. Без будівельних «ЧП». Намовляють більше семи тисяч центнерів зерна, зібрано хліб на 190 гектарах при відмінній якості збирання. Права, підтримкою у області він несе як поступився досвідченим, але в змаганні обійняв десятки механізаторів, котрим інструкції з техніки безпеки цілком дозволяла працювати краще. Ось вам і несвідомий, ось вам і несподіваний! До речі, Арпадій цього року разом з батьком відмінно трудиться на жнивях.

Звичайно, це факт винятковий. Школярів на комбайні ми саджаємо рідко — з технікою безпеки треба все ж рахуватися. Та й вибрати у нас є з кого — тільки комсомольці серед механізаторів більше чотирьохсот. Але свідчить він про те ж — на молодь можна покластися. І довіряти у нас ділове. Два роки у нашому районі ліквідовано поділ живинного екіпажа на основного спеціаліста і його помічника. Обидва живинарі і зупинилися однаково — комбайнери, і вимоги до них однакові, рівно оплачуються і їхній труд.

— Все ж молодь потребує допомоги, турботи...

— Так, ми це розуміємо. В районі працює більше ста інженерів на тракторних бригадах. Цифра може і не дуже велика, але треба бачити те, що стоїть за нею — неформальна ділова допомога. Так би мовити, краще менше, та краще. Ось приклад. Перед хлібозбиранням у районі було проведено попередній огляд живинної техніки. У колгоспі імені Леніна в агрегатах двох молодих комбайнерів було знайдено недоробки. Вказали не тільки їм, але й наставникам — досвідченим механізаторам. Далі йшлому і Скоблику. В результаті — під час контрольного огляду техніки збирання агрегати і спеціалісти, і спеціалісти були у відмінному стані. І зараз, під час збирання, старші допомагають молодшим.

Але не треба думати, що наша молодь дуже вже потребує допомоги. Не маленькі. Чимало молодих живинарів несуть не тільки тільки по полю, а в тракторній до них ставляться з великим авторитетом і вдячністю. Згадуємо минулорічний жнива. На зборах у колгоспі імені Щорса підбили підсумки хлібозбирання. Все йшло як завжди — нагородили, подякували. Рішотом підіймається досвідчений механізатор колгоспу Чоповий і просить слова. Всі затихли. «Працював з нами цього року молодий тракторист Аркадій Петренко. Відмінно працював. Не знаю, чи буде йому премія від правління колгоспу, а ми ось — член збирання загоду, член імені свій подарунок — годинник. Візьма його, хоча, як пашу вдячності за хорошу допомогу!». Думаю, що це — найкраще визнання.

— Як підтримується високий настрій молоді на жнивях?

— Передовсім, широким розмахом соціалістичного змагання. В його авангарді — більше 600 комуністів. Чимало значить і сама організація трудового суперництва. Треба адресувати тиле слово райкому комсомолу — він цього року тонко підійшов до цієї справи. У минулі роки змагання велося серед екіпажів-збірників, так би мовити, в академічному паріванні — між тими екіпажами, у які входять по два молодих механізаторів. Але цього року більше сорочка агрегатів обслуговували тільки по одному молодому комбайнерові, трудиться вони поряд з досвідченими. Як бути? І райком знайшов вихід — впровадити шмисел «Кращий другий зміни», який буде вручатися переможцям змагання саме серед інших комбайнерів. Зрозумі і матеріальні стимули — у колгоспі імені Щорса, наприклад, комітет комсомолу нагороджує переможців грошовими преміями в сумі від 25 до 75 карбованців. А які різноманітні форми морального заохочення! Цього року всім молодим жінкам перед початком хлібозбирання вручили іскрові оформлені «Накази» ветеранів партії і комсомолу. У колгоспі імені Фрунзе впроваджено свій перехідний приз для живинарів — імені земляка — Героя Соціалістичної Праці С. О. Чорнобая. Гласність змагання забезпечує не тільки преса, радіо, «Комсомольський прожектор», а й називають пошта. Інспекції часто розносять листи-подяки батькам за ударний труд їх дітей.

— Ще десять років тому у деяких колгоспах району простоявали трактори тільки через те, що на них було нікому працювати. І ось — близько тисячі юнаків і дівчат жинають...

— Так, нас, комуністів району, цей факт дуже радує. Молодь лишається жити й працювати на своїй землі. Хороша молодь — надійна зміна нашим прославленим хліборобам — Героям Соціалістичної Праці Сергію Олександровичу Чорнобаю, Григорію Мардаровичу Козиньку, Івану Семеновичу Тетеві, Анатолію Трохимовичу Збієнку і багатьом іншим. У нас інші є можливості створювати не тільки комсомольсько-молодіжні екіпажі, а й цілі тракторні бригади молоді.

Радує й інший факт. Зараз іде обговорення проекту нової Конституції СРСР. Широкі права надано там молоді. Високі і обов'язки. І наша молодь уже зараз віддала свій голос за Основний Закон соціалістичного суспільства — проголошувала за цього своїм ударним трудом, активною громадською позицією.

УВАГА: ТЕХНІКА БЕЗПЕКИ!

Основна причина виникнення пожеж — безтурботність. Докладніше: будь ласка!

В області, нею, не знайде-ть механізатора, який би не знав елементарних правил пожежної безпеки. Пропісний істини: без іскрового запалю-вання неможливо працювати на агрегатах. Агрегат повинен бути технічно справним, обладданий засобами пожежної безпеки: палили на полі заборонено. Просто! Так, але комбайнер колгоспу «Родина» Малонісцького району В. Д. Сологуб не до-держував навіть цих елемен-

тарних правил. Як результат такої безвідповідальності — згорів ячмінь на 5,1 гектара. Неспроможність варіювати на комбайні СК-4 призвела до пожежі в колгоспі імені Енгельса Новоархангельського району. В колгоспі «Комуніст» Новомиргородського району від іскри, що вилетіла з несправного іскрогасника, зайнялися ячки на 50 гектарах ячменю. І лише неймовірним успіхом колгоспників уро-жай удалося зберегти.

Або ще так. Потрапили до рук дітей сірники. Розпалили вони багаття на полі. Фактично, це було вогнище. І загорілася жито в господарстві Сагайдацької птахо-фабрики Устимівського району. Те ж саме в колгоспі імені Тезішевського Вільшанського району.

Або ще так. Діти! На-самперед безтурботні батьки. Фактично, з них випа-дає безперечна істина: першо-причина втрат, загублених зер-на — безтурботність, нехту-вання елементарними нормами пожежної безпеки.

Великі назві пожежних дру-жин, загонів юних друзів по-жежників. Їхні завдання — допомогти дорослим охорони-ти хлібні масиви, організувати пожежну охорону. Комсомольські і піонерські дозорці з успіхом можуть контролювати оснаще-ність колгоспної техніки вог-негасниками й іншими проти-пожежними засобами. Вони ж повинні стежити й за малюка-ми, не допускати, щоб до ди-тячих рук потрапляли сірники.

Великі назві пожежних дру-жин, загонів юних друзів по-жежників. Їхні завдання — допомогти дорослим охорони-ти хлібні масиви, організувати пожежну охорону. Комсомольські і піонерські дозорці з успіхом можуть контролювати оснаще-ність колгоспної техніки вог-негасниками й іншими проти-пожежними засобами. Вони ж повинні стежити й за малюка-ми, не допускати, щоб до ди-тячих рук потрапляли сірники.

Великі назві пожежних дру-жин, загонів юних друзів по-жежників. Їхні завдання — допомогти дорослим охорони-ти хлібні масиви, організувати пожежну охорону. Комсомольські і піонерські дозорці з успіхом можуть контролювати оснаще-ність колгоспної техніки вог-негасниками й іншими проти-пожежними засобами. Вони ж повинні стежити й за малюка-ми, не допускати, щоб до ди-тячих рук потрапляли сірники.

ЧЕСТЬ — ПО ПРАЦІ

Зібрати горох на 70-гектарній ділянці у колгоспі імені Мічуріна доручили молодим хліборобам — Петру Сленку, комсомольцям Івану Вдовину, Григорію Бробчуку, Василю Хмельницькому.

Члени правління колгоспу розраховували техніку зайняти на збиранні гороху, перекинути через три з половиною дні на іншу ділянку. Та не такої думки були молоді хлібороби: із завданням вони ана-лізували достеменно — за два дні.

По праці — честь. Правління колгоспу нагородило передовиків хлібного поля грошовими преміями: комітет комсомолу, господарства — грамотами. Цьому комсомольсько-молодіжному колективу вру-чено перехідний вимпел райкому комсомолу.

В. СИДОРЕНКО.

Інструктор Устимівського райкому комсомолу.

ХАЙ ЗАВЖДИ БУДЕ МИР!

В АРТЕКУ ЗАКРИВСЯ
МІЖНАРОДНИЙ
ДИТЯЧИЙ ФЕСТИВАЛЬ

Чотирнадцять днів у на-шій країні — спочатку в Москві, потім у піонерсько-му таборі «Артек» на бере-зі Чорного моря — маював прапор міжнародного дитя-чого фестивалю «Хай за-вжди буде сонце!». Зустріч посланців дитячих і юнаць-ких організацій 103 країн стала добрим вкладом у зміцнення дружби і солі-дарності підрастаючого по-коління п'яти континентів.

Важливою подією фести-валю стало сердечне приві-тання Леоніда Ілліча Бреж-нєва його учасниками. Юні зарубіжні гості наочно переконалися в справедли-вості слів Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР про те, що в Радян-ському Союзі «все найкраще належить підрастаю-чому поколінню, дітям», що «наш народ, радянський кому-ністи послідовно і неухиль-но борються і боротимуться за міцний і справедливий мир у всьому світі».

У рамках фестивалю було проведено міжнародну конференцію керівників дитячих і юнацьких організацій «За щасливе дитинство в мирному світі», в якій брали участь представники 138 національних і 15 між-народних і регіональних організацій. Учасники кон-ференції звернулися до всіх громадянських орга-нізацій і рухів, до вчи-телів, батьків, до всіх дру-зів дітей із закликом роз-горнути широкі спільні ді-ї ім'я зміцнення миру і без-пеки в Європі та на інших континентах, поглиблення процесу розрядки міжна-родної напруженості і на-дання йому справді всебіч-нього і необоротного ха-рактеру, подання активної громадської підтримки всім мирним ініціативам, спря-мованим на обмеження гонки озброєнь, на загальне і повне роззброєння, вклю-чаючи ядерне роззброєння. Вони закликали демокра-тичні і прогресивні сили ак-тивно сприяти практичному здійсненню декларації ООН про права дитини, прийня-тої державами — членами ООН міжнародної конвен-ції, яка б гарантувала права дітей і підлітків, успішному проведенню в 1979 році міжнародного року дитини, проголошеного Генераль-ною Асамблеєю ООН.

Конференція «За щаслив-е дитинство в мирному світі» надіслала вітальний лист міжнародному підготовчо-му комітету XI Всесвітньо-го фестивалю молоді і сту-дентів, який відбудеться в 1978 році на Кубі.

31 липня в Артеку відбу-лось урочисте закриття міжнародного дитячого фестивалю. У святковому вбранні стадіон. О 19 годи-ні прозвучали фанфари «Слухайте всі!». По гарнові доріжці стадіону проходить зведена колона: фестивал-ного походу, в якій тисяча дівчаток і хлопчиків — представників усіх конти-нентів світу. Її сердечні ві-тають учасники свята і по-чесні гості фестивалю — перший секретар ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухов, перший сек-ретар Кримського обкому партії В. С. Макаренко, се-ретар ЦК ВЛКСМ, голова Центральної Ради Всесоюз-ної піонерської організації імені В. І. Леніна А. В. Фе-дулова, перший секретар ЦК ЛКСМ України А. І. Кор-нієнко, національний Герой

(Закінчення на 4-й стор.).

Наш Основний Закон

Обговорюємо проект Конституції СРСР

Наші механізатори, з якими щодня доводиться спілкуватися, з величезним інтересом вивчають кожний розділ проекту Конституції, кожну її статтю. Адже багато з них — саідки і учасники докорінних змін в соціальному, економічному і культурному житті країни, які зумовили необхідність прийняття нової Конституції.

Думаю, наші досягнення стали можливими завдяки наполегливій і сумлінній праці кожної радянської людини, а разом з тим і праці наших колгоспників. Особливо ударні дні у нас зараз. Інакше й не можна: жнива. Відповідальний екзаме́н для хлібороба, який нікого не залишає байдужим. У ці дні особливо відчужає невизначеність наших прав від наших обов'язків. Бо, не рахуючись із часом, зі втомою, дбайливо використовуючи кожну робочу хвилину, працюють наші досвідчені комбайнери.

Ми, молоді механізатори, теж усвідомлюємо свою відповідальність за долю врожаю нинішнього року. На збиранні працює у нас п'ять комсомольсько-молодіжних екіпажів. Впевнено лідирує в змаганні комсомолец Степан Сульжик. Ударно працюють мої товариші і суперники по змаганню Микола Приходько, Володимир Воловий, Віктор Зеленський.

Мені, робочій людині, і моїм товаришам особливо близькі і зрозумілі рядки

ПРАЦЮВАТИ, ЗМАГАЮЧИСЬ...

13-ї статті проекту Основного Закону: «Джерелом зростання суспільного багатства, добробуту народу і кожної радянської людини є вільна праця радянських людей...». І пропоную доповнити ці рядки словами «на основі соціалістичного змагання».

Дійсно змагання, ділове, творче, захоплююче означає сьогодні труд радянських людей. А погляньте, як завзято працюють на жнивних наших молоді комбайнери! І нехай не буду я переможцем, мені весело працювати, змагачись, мені цікаво працювати, порівнюючи свою працю з працею товариша. Кожному хочеться вийти в лідери, щоб саме його вітала «блискавка» на току, щоб саме йому за червону зірочку на комбайні вручив вимпел секретар комітету комсомолу колгоспу Володя Іванов, щоб саме його батькам надійшла додому вітальна телеграма.

Змагання у нас дійове, гласне. У нього багато суворих і принципових арбітрів. Це в першу чергу оперативний штаб по збиранню врожаю і штаб по складанню оперативної інформації та випуску щоденних інформаційних бюлетнів. Вистає роботи у полі, на току і самому Володі Іванову, який, як

член штабу, відповідає за гласність соціалістичного змагання, і комунистам Євдокії Василівні Бобрик, Анатолію Ігоровичу Руденку, Федору Мусійовичу Моміту, комсомольці Валентині Сушко і багатьом іншим агітаторам, які постійно інформують нас про хід змагання.

А вже як прискількило перевіряють нашу працю на жнивному полі члени сектора по якості збирання врожаю, який очолює Іван Кузьмович Меткий.

Життя жниварів — то неодмінна умова, яка враховується при визначенні переможця змагання — героя жнивного дня. Думаю, що це якраз та умова, яка сьогодні яскраво свідчить про зростаючу працю, свідчить про мотивацію її. Саме про це чітко сказано в статті 13 проекту нової Конституції СРСР: «Держава, поєднуючи матеріальні і моральні стимули, сприяє перетворенню праці в першу життєву потребу кожної радянської людини».

Справді, що може бути в житті важливішим за труд, вільний, творчий, радісний!

А. ОЛІШНИК, комбайнер колгоспу «Україна» Новоград-ківського району.

ПОЛУМ'ЯНИЙ ЗАСПІВ

З успіхом пройшли на Кіровоградщині концерти солістів Київського державного орденів Леніна і Трудового Червоного Прапора театру опери та балету імені Т. Г. Шевченка.

Нещодавно артисти театру виступили з творчим звітом, присвяченим 60-річчю Великого Жовтня, у приміщенні обласної філармонії.

У концертній програмі «Через полум'яні роки» пролунали революційні й громадсько-політичні пісні та пісні громадянської і Великої Вітчизняної воєни. Мистецтвознавець В. Коротина ознайомила слухачів з історією виконаних пісень. У концерті взяли участь народний артист УРСР М. Шевченко, заслужені артисти УРСР В. Гагачук, В. Герасимчук, А. Гулюк-Заграй, В. Гриненко та інші.

Від імені трудящих міста щиро подяку гостям висловили заступник голови Ленінського райвиконкому м. Кіровограда С. Вишницький, робітник заводу «Червона зірка» А. Поркуян.

Артисти театру виступили з концертами і перед робітниками міста. Знам'яки, жителями Цибулевого, Пант'яки та Суботців.

Л. СВІТЛА.

КУЛЬТАРМІЙЦІ НА ЖНІВАХ

ТВОРЦІ

ДОБРОГО НАСТРОЮ

Полудень. На центральному току першої бригади колгоспу «Росія» затихло татакання транспортера... Натомість злетіла запальна пісня... Це учасники нашої агіткультбригади розпочали коротку (жнива ж бо, час дорожочиний), але насичену програму...

Нас тринадцять... У кожного своя професія, свої уподобання. Але в оцю мить вони знаходяться в одній, Вданих, в радісній, всієї обличчя шифера Олександра Дарабанова, виконавця Шини Ожого та Людмили Лисенко, завоєвувача Василія Ковальчука, інструктора по спорту Володимира Жорнівського, культуриці Людмили Кузнецової, шкільної Олі Будиної, Талі Дроботової, Гени Арсєна. А вони зараз позабудили про все на світі. І чується всім...

«Дорогі тато, мамо! Милі мої новоукраїнці! Ось уже четвертий місяць, як відступаємо... Голор я власними ногами зміряв безмежну нашу Батьківщину. Хіба є така сила, яка б могла її здолати?»

«Мій любий Савелію! Дуже рада, що йдете ви вже до Берліна, визволяєте не лише нас, а й усю Європу...»

«Цей лист одержав біля самого кордону... Ось як ми прокляли фашистів женем... Радію, що наш рідний колгосп «Жовтнева хвиля» відбудовується...»

«Шановна Онисія Тимофіївна! Ваш чоловік Аношкін Микола Демидович загинув смертю хоробрих...»

...Завмерли люди на току... У кожного в пам'яті згадка про своїх рідних. Майже кожну сім'ю зачепила своїм безжалюдим, криканим криком війни.

А перед очима глядачів стрімко розгортається історія нашої держави. Повоєнні роки, перші суботники, перші Герої праці... І сьогодні колгоспу... Недарма ж програма нашої агіткультбригади присвячена 60-річчю Радянської влади і зветься «60-літній шлях».

Ось забігали по каляшах лави баністі Олександр Башмаков та Станіслав Яшин і політасі, мелодісти, мелодісти ударній праці механізаторів Володимира Чабана, Миколи Дюця, Василія Демиденка, Миколи Гауценка, ведіть Івана Стратонюка, Олександра Петрибного, тоарпаниці Олі Поздранько, Віри Цергій, Рател Дюнец...

Короткі хвилини перепочинку. Що можуть встигнути зробити за цей час культармійці? Подарувати трударям хороший настрій. І цьому ми віддаємо всю нашу наснагу.

І. ІВАНОВА,

бібліотекар колгоспу «Росія».

Новоукраїнський район.
На фото: учасники агіткультбригади колгоспу «Росія».
Фото Г. ВРАДІЯ.

ОДНОСТАЙНЕ СХВАЛЕННЯ

У виробничих колективах, на підприємствах та в державних установах Кіровоградщини триває обговорення проекту Конституції СРСР. У мікрорайонах, жєках та квартальних комітетах відбулися сходки мешканців, на яких з лекціями, що роз'яснюють основні положення проекту, виступили відповідальні працівники районних комітетів партії та виконкомів районних Рад депутатів трудящих. У роботі сходок взяли активну участь керівники комунальних, побутових, торговельних служб міста, представники юридичних установ, лектори первинних організацій товариства «Знання». Сходки проходили в атмосфері піднесення великого інтересу населення до проекту Основного Закону. У своїх виступах жителі міста Кіровограда одностайно схвалили проект Конституції СРСР, висловили конкретні пропозиції і доповнення.

З виступів жителів Кіровограда на сходках по обговоренню проекту Конституції СРСР:

Л. В. БОГОМОЛОВА, контролер швейно-галантерейної фабрики обласної жєтєспілки:

— Пропоную до статті 30, де говориться про зобов'язання громадян сумлінно працювати, додержуватися трудової дисципліни, доповнення: «За злісне відхилення від цього обов'язку громадянин повинен нести відповідальність перед суспільством і Законом».

А також я підтримую пропозицію М. Копилювої, яка виступила в газеті «Правда» 16 червня 1977 року зі статтею «Моя сім'я», в якій йдеться про необхідність передбачити в проекті Кон-

ституції пільги на кооперативне будівництво (стаття 44) молодим подружжям. Думаю, що це сприятиме зміцненню молоді сім'ї.

С. Д. ЛІШЕНКО, мешканець Пушкінського мікрорайону Кіровограда:

— Нова Конституція гарантує нам право на житло, та не завжди ми турбуємось про те, щоб наше житло було охайним, чистим. Пропоную доповнити статтю 44: «Громадяни зобов'язані берегти своє житло, тримати його в території, прилеглої до нього, у зразковому порядку».

Л. Г. БОЖЕНКО, військовослужбовець:

— Велике щастя бути громадянином СРСР. Документом, який свідчить про це, є радянський паспорт. Тому, пропонує в статтю 33 про радянське громадянство внести доповнення про паспорт громадянина СРСР.

В. А. ЛЮБИНСЬКИЙ, член квартального комітету № 7 Ленінського району:

— Пропоную доповнити статтю 13, де говориться «Джерелом зростання суспільного багатства, добробуту народу і кожної радянської людини є вільна праця», такими словами: «праця високопродуктивна, ефективна і якісна» і далі за текстом.

А. В. ЧЕРДАК, інженер:

— Пропоную доповнити статтю 45 «Обов'язок кожного громадянина СРСР — сумлінне ставлення до навчання і прагнення успішно оволодівати обраною спеціальністю».

ДО
ПЕРЕЖИТКІВ
НЕПРИМИРЕННІ

Відбулися об'єднані профспілкові комсомольські збори на станції швидкої допомоги м. Кіровограда, на яких працівники станції обговорили проект Конституції СРСР.

Учасники зборів внесли доповнення до статті 39 розділу 7 і пропонують її в такій редакції. Після слів «...виконання програм соціально-економічного

культурного розвитку...» додати фразу: «...Соціалістичний лад непримиренний до різних проявів підлабузництва, бюрократизму і інших дрібнобуржуазних пережитків».

С. КОЛЕСНИКОВ, студент-заочник Київського держуніверситету, фельдшер швидкої допомоги.

ПОВЕРНУЛИСЯ З МАЛОГО БАМУ

молоді художники Кіровограда, які десять днів перебували на будові у творчому відрядженні.

Липень увійшов у їхню пам'ять п'яним запахом коношини, безкрайнім степом небом, гарячим дзвоном робочого полудня, впад свіжильм вітром на мольберти. Сестра зоряного БАМу, обласна ударна комсомольська будова Долинська — Помічна надовго схвилювала творчу думку молодих митців, надихнула на створення нових сюжетів, сильних характерів, народила мрію про майбутній яскраві полотна.

Молоді художники Кіровограда працювали в художньому фонду Леніна Орлика, Володимира Тартаковського та Сергія Шаповалова, повернувшись із творчого відрядження з комсомольської будови. Повернувшись, та в серці залишилася Тиматишка, де знаходиться комсомольський штаб будови, де живуть зараз будівельники майбутньої залізнички. Майорить червоний прапорчик студентських будівельних загонів, біла легка будівельна прикраса позолочений майданчик, горішня невтопчана руда, а назавтра, куди не кинь

оком — степове море. Робітничі містечко живе своїм особливим ритмом. День на будові починається з лінійки будівельних загонів і закінчується веселою піснею під гітару, між цим — напружені години праці.

Так народжувались на аркушіках паперу перші образи. Діловитість, рішучість притаманна генерою портретів Леоніда Орлика — кавалеру Ордену Леніна П. І. Кас'янову, молодому кранівникові Олександру Чуприні.

А Володимира Тартаковського привадила монументальність і багатоплановість будови, яка проходить по кількох районах нашої області. Це не може не захопити: сучасна техніка, механізація. Полюди не раз пильділи з бригадою на «передову», туди, де тільки укладатимуть рейки і довго малював степовий краєвид. Тому і мріє він зараз передати на полотні образ людини, яка, відкриваючи природу, водночас відчуває свою нероздільність з нею.

Сергій Шаповалов, примощувався десь на дошках і з натхненням малю-

вав то бригаду стропильників, то гоїрких дівчаток — студенток Московського дорожно-транспортного інституту. А як можна було не малювати Сергія Дем'янина, вихованця будівельного загону «Старт» та його наставника, командира загону Сергія Маркова.

Десять днів перебування на будові промайнули, наче один день.

Десять днів замало для вивершення творів. Гуроча думка художника працює і сьогодні. Народжуються на полотнах нові характери і образи. Художники планують створити виставку робіт, творчий звіт свого відрядження, присвятивши її 60-річчю Великого Жовтня.

Л. КАЛЮЖНА, громадський кореспондент «Молодого комунара».

П'ЯТЕ КОЛЕСО

ОХ
І РІЖЕ!Репортаж з трибуни
стадіону «Зірка»

НАДРИВАТИ життя від сміху я вже починаю з того моменту, коли мій давній знайомий Грицько Горлатій сідає за нивом і шашинкою.

— Ви, розпекрасна бухетиння, давайте, пожадуйте, а першу очіріду, тим, хто називається настільки болісним словом, — оглядається позад себе і нікому не дивлячись в очі, — Отаччя, дорогий, А то ви, тітко, і знаєте, що судило на мило та сечочки лизати. Да, да — а бачу які з вас болісники... Вам давай шайбу, нив, аби не менше трьох штук. Спробував би сам вибити на поле та окотити шашку, герой знайшовся. А може ж і ті хотять кілька штук повести додому, щоб там не казали — дарючий, гроті проїжджани.

Грицько зручно вмонтується на третьому ряду проти самісіньких воріт, кладе в ноги шашку нива, з лівого боку — шашини. Тільки-но пролунав футбольний марш, капітани ще не встигли розіграти м'яча, як він починає атакувати їх своїм від природи надломленим голосом:

— Що він робить? Бачили — Грудку ж поре! — штовхає лід бік сусіда. — Треба ж було трішки назад відійти! — лівою, лівою чухте? І вже була б шашка. А він... Хіба отакі копички можна викидати на футбольному кидимі, а віс питаю? Звиніть.

Навін земляки стрімко пішли на порога суперників. М'яч ось-ось має потрапити в їх сітку. Удар!

— Ма-а-а! Ну, а бачили отакого халамидника — б'є в судило. Що ж він тоби зробиє, га? Не можеш врати, дак попустиш м'ячем товаришу з групи підготовки молодих футболістів. Чухте мене, товаришу? Вірно я кажу? Лупити в судило. Мабуть, він йому добре насолою. Та хай, аби тіко без того, як його, без травматизму. Правду ж я кажу? А то, ви знаєте, оце мій родич та як генується з...

Сусід не витримав:

— Слухайте, чоловіче добрий, ви ж уже захрипли. Бережіть голосні зв'язки. Попереду ще знаєте скільки гострих моментів, і нікому буде «ура» крикнути.

— А кутюні будуть? От люблю кутюні — страх. Але ви, шановний, мені не вказуйте. Захожу, го й захрипну. Горло моє. Думаєте, як ви самі безразличні до того, що твориться на стадіоні, як і я дозвину сидіти, склавши руки? Давчки! Треба, щоб наша в'язка, пансі! Ви не пам'ятаєте, де ми знаходимося?

— На стадіоні.

— Ха-ха-ха! На дев'ятому місці, шановний, на дев'ятому! Так мені казали і не можу я не вірити людям. Ви ж того разу були? Правда красиво закодили тоді? А ви кажете — захрип. Ви ж тоді бачили, як нас обкрутив нападочого, обвів двох захисників, обдурив крайнього лівого, обмахав їхнього воротаря і легесенько закодир шашку. Таке ж було? Мені казали що було так. А я-я-я! Бог ти мій! Глазьте, знову б'є в судило. І нікого й так ноги тоньші! Ій-бо може збити. Виявко десь на виїзді насолою, правда ж? — Грицько халабурив нива, почав жувати захисного шашинка. Сусід, нарешті, розгнівно зігхнув.

— А ниво кислувате, правда? Сьогодні в нас яке — лосеніє? А на етикетці значиться двадцять сьоме. Десь тамнички у підвалі застоялися, дак вони його — на стадіон. Думають, болісники нічого, крім шашки та гола, не розуміють. Ось я напину в харчоторг — всі вони там болісниками стануть.

Грицько аж здригнувся від тисячоголосого «молодші!». Оглянувся, а на табло — 1:0. Підтигнувся до сусіднього вуха:

— А хто лютіє? Часом не Мороз?

Сусід ствердно кивнув головою.

— Красиво ріже по м'ячу, га? Навч Лобановський з кутюного. Пам'ятаєте? Було, як ушкварить кручениого — хоч сідай, хоч падай, а шашка в сітці. А ниво так добре кислувате, правда? О-о-о! Вже, камуть, шовк довго мудрує. І чого не татити прямо по воротах. Чухте, он пошуду камуть: зараз він ріже в штангу.

Вигук, шум, аплески. Грицько Горлатій не може ніяк зорієнтуватися в ситуації.

— А що в вам казав — штанга? От бачите, а була б уже шашка. Друга шашка (він не не знає, що на табло 2:0). Ви ж пригадуєте попередню зустріч? Майонко мов! Там же, казали, наших суцужно було, а такі ж оліи окотили. Та й сьогодні, он уже позад нас балачки йдуть, що на нашу користь буде. А ви як думаете?

...Пролунав суддівський свисток про закінчення матчу. Ідучи на автобус, Грицько Горлатій перепитує:

— Скажіть, будьте ласкаві, який рахунок?

— Два — нуль.

— Як, наші програли? Не може цього бути. Наші ж усі, казали, насідали на їхні ворота...

— Гости програли.

— А-а-а, так би й казали. І другу шашку Мороз екотить?

— Мороз.

— От чортка, ріже красиво, правда? Навч Лобановський...

І. НАЗАРТІН.

ДО ОТЧОЇ СЛАВИ

ПЕРЕД ним на столі номер газети, в якому опубліковано проект нової Конституції СРСР. Підкреслено рядки: «Громадянин СРСР зобов'язаний оберігати інтереси Радянської держави, сприяти зміцненню її могутності і авторитету. Захист соціалістичної Вітчизни є священний обов'язок кожного громадянина СРСР». Червоним олівцем обведено статтю 63: «Військова служба в рядах Збройних Сил СРСР — почесний обов'язок радянських громадян». Ці ж слова і в його блокноті. За кілька хвилин Василь Шай мав провідати бесіду з допризовниками. І почав він її з положень проекту нової Конституції СРСР.

— Але, щоб з честю виконати свій обов'язок перед Батьківщиною — казав голова комітету ДТСААФ, — кожен із нас має готуватися до військової служби. Про це — турбота активістів оборонного товариства. До цього повинні бути й ваше палке бажання.

Турбота про майбутніх воїнів, їхній моральний і фізичний гарт — це завжди в центрі уваги комітету ДТСААФ колгоспу «Прапор комунізму» Олександрівського району.

Подбали тут і про військово-технічну підготовку допризовної молоді, обладнали кімнату, організували курси мотоциклістів. І ось уже 20 юнаків успішно склали екзамен.

Комсомольські колгоспи обладнали для себе типовий стрільничий тип де ший регулярно тренуються і складають нормативні комплекси ГПО. Цікаво проходять змагання з фігурного воїнства автомашин, військово-прикладного багатоборства. А потім — районні змагання. І представники «Прапора комунізму» завжди попереду. Понад двадцять юнаків стали розрядниками. А імена Г. Кривця, С. Гориславця, В. Великого,

Н. Туза, М. Котича занесено на Дощку пошани (комітет ДТСААФ постійно її заповнює).

Василь Шай працює спільно із секретарем комітету комсомолу колгоспу Олександром Носиком. Разом планують спортивні змагання, разом влаштовують вечори бойової слави. Спільно ділять, готують матеріали для музею революційної, бойової і трудової слави. ДТСААФіні оформили тут стенди «Воїни захищали Батьківщину», «Воїни визволяли Олександрівщину».

196 уродженців Косівки, які брали участь у Великій Вітчизняній війні, нагороджено бойовими орденами і медалями. Про кожного з них майбутні воїни хочуть знати якнайбільше — як стали сьддателями, як готували себе до випробувань, як звернулися до них.

При комітеті ДТСААФ створено лекторську групу, яка веде велику роботу по військово-патріотичному вихованню молоді. М. М. Барва, В. Е. Корнєв, Я. А. Білик, П. Т. Савченко та інші активісти розповідають молоді про історію створення Збройних Сил СРСР, визволення місто Радянської Армії в роки Великої Вітчизняної війни, продають професію офіцера Радянської Армії та Військово-Морського Флоту Країни Рад.

Комсомольські і дТСААФівські активісти підтримують тісні зв'язки з військовими частинками, де служать хлопці з Косівки. І воїни повертаються в рідне село, стають майстрами хліборобської справи. Так учинили Валерій Жулинський, Микола Кузьменко, Василь Великий, Володимир Шахворост, Микола Лелека. До призову в армію вони оволоділи технічною спеціальністю на курсах ДТСААФ, в армії були відмінниками бойової і політичної підготовки, а тепер — кращі виробничники.

В. МАНШУК.

старший інструктор обкому ДТСААФ.

ЮВІЛЕЙНИЙ
ВИПУСК

У Будинку культури імені Калініна відбувся ювілейний випуск МПТУ Кіровоградського м'ясокомбінату.

У залі учні всіх десяти випусків, ветерани підприємства, ударники комуністичної праці. За роки свого існування на чільний заклад підготували понад 300 висококваліфікованих спеціалістів. Гордістю училища є ударник комуністичної праці М. Ерхан, депутат міської Ради депутатів трудящих М. Ясенко. І інші в декілька училища підуть добре підготовлені кадри: третина випускників — відмінники.

Ветеран підприємства кавалер ордена Леніна М. К. Бойко поздоровив юнаків і дівчат з успішним завершенням навчання. Випускники дали слово бути гідною зміною ветеранів, дорожити високою робітничою званням.

В. КУЗЬМЕНКО, завул МПТУ Кіровоградського м'ясокомбінату.

ФУТБОЛ

„РАДИСТ“—
„АВАНГАРД“—1:1

У третьому турі другого кола чемпіонату України з футболу серед виробничих колективів кіровоградський «Радист» прийняв команду «Авангард» з Житомира, що на Харківщині. В першому колі поєдинок цих клубів закінчився нічиєю — 2:2. Зайвий матч прохочив дуже напружено. У першому таймі «Авангард» був гості. Ін відважся забити м'яч у ворота наших земляків, які захищав Олександр Іванов. На перерву команди пішли, коли рахунок був 1:0 на користь «Авангарда». Після відпочинку заводський спортивний діляк більш активніше. Вони частіше штурмували ворота «Авангарда»: одна з їх атак закінчилася голом. Це зробив Микола Бєзцов. Остаточний підсумок матч — 1:1.

В. ШАБАЛІН.

м. Кіровоград.

ХАЙ
ЗАВЖДИ
БУДЕ
МИР!(Закінчення.
Поч. на 2-й стор.).

Соціалістичної Республіки В'єтнам Нгуєн Ньі Хоат, фінська громадська діячка, лауреат міжнародної Ленінської премії «За зміцнення миру між народами» Мір'ям Віре-Туомінен, визначний громадський діяч США доктор Бенджамін Спок, знатні люди країни, діячі літератури і мистецтва.

Бід імені всіх учасників фестивалю піонер Валерій Семенов з Москви висловив палку подяку Леоніду Іллічу Брежнєву за сердечні слова привітання, за беззастанне піклування про дітей, невтомну боротьбу за мир на землі. Над стадіоном звучать дружні, догого не стихаючі оплески.

Від імені зарубіжних делегацій піонерка з Конго

Мірей Метумпа сказала: «Діти всіх народів дали слово назавжди зберегти міцну дружбу, завжди боротися за мир. Вдома усі діти розкажуть про те, що побачили, узнали в СРСР, про чудових радянських людей, про радянських комсомольців і піонерів — наших вірних друзів».

Учасники фестивалю одностайно приймають звернення до всіх людей доброї волі, в якому вони звернулись із закликом: «Зробіть все, щоб ніде і ніколи не вибухали бомби і снаряди, щоб усі діти ходили до школи, не знали голоду і злиднів, щоб у них не віднімали Батьківщину, близь-

ких, дитинство, щоб світ став кращим і справедливим».

Хай завжди буде сонце!

Хай завжди буде мир!

Над Артеком звучать дружні оплески, лунає різномовне «ура!».

Потім відбулась велика спортивно-художня вистава, в якій взяли участь дитячі творчі колективи СРСР, УНР, НДР, ПНР, СРР, ЧССР, Японії та інших країн. Фестиваль завершився святковим фейєрверком.

Е. ІВАНОВ,

А. ЧИРВА,

М. ТУРОВСЬКИЙ,

спен. кор. ТАРС—РАТАУ.

Артек,

Кримська область.

Т. в. о. редактора М. СЕМЕНЮК.

ПРИХОДЬ УЧИТИСЯ!

Кіровоградське професійне
торговецьке училище

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ
НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

проданень, продовольчих і промислових токарів (на базі 8 і 10 класів);
касір продовольчих і промислових товарів (на базі 10 класів).

Приймання документів — з 15 травня.

Строк навчання: на базі 8 класів — 2 роки; на базі 10 класів — 1 рік.

До заяви на ім'я директора вступники додають атестат або свідоцтво про закінчення школи (оригінал), свідоцтво про народження (копія), довідку про стан здоров'я (форма № 286), довідку з місця проживання, 4 фотографії (розмір 3Х4 см).

Учнів приймають без екзаменів. Особи, зараховані до училища, одержують стипендію в розмірі 32 крб., а воїни звільнені в запас — 60 крб. на місяць.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Васильова, 5. Телефони: 4-14-83, 4-14-85.

ДИРЕКЦІЯ.

Канівське технічне училище № 3
Черкаської області

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ —

ЮНАКІВ БЕЗ ВСТУПНИХ ЕКЗАМЕНІВ

НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

Токар.
Фрезерувальник.

До училища приймаються юнаки, що мають середню освіту. Училище готує кваліфікованих робітників 3 розряду для заводу «Фотоапарат» міста Черкаси.

Строк навчання — 11 місяців.

Початок занять — 1 вересня.

Стипендія 30 карбованців.

Юнаки, увільнені в запас із Збройних Сил СРСР у 1977 році приймаються на пільгових умовах — з строком навчання 7,5 місяця і стипендією 87 карбованців.

Всі учні на час навчання в місті Каневі і після закінчення училища в місті Черкасах забезпечуються гур-

тожитком або їм доплачується за житло в приватному секторі.

Прийом документів проводиться щодня, крім неділі, з 10 до 17.30, в суботу — до 14 години.

Вступники подають документи: заяву, атестат про середню освіту, автобіографію, характеристику, медичну довідку (форма № 286), 4 фотографії розміром 3Х4 см.

Паспорт і військовий квиток пред'являються особисто.

Адреса училища: 258300, м. Канів, Черкаської області, вул. Леніна, 187. Іхати автобусом № 1.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград 50, вул. Пуначарського 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

БК 17058.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Індекс 61197.

Зам. № 326.

Тираж 60 600.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДОП КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкому
ЛКСМУ г. Кіровоград.
Газета печатается
на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Гайки, 2.

ПОГОДА

Вдень 4 серпня по території області і місту Кіровограду передбачається мінлива хмарність, місцями короткотривалі дощі, можлива гроза, град. Вітер південно-західний 9-12 метрів на секунду. Температура повітря по області 24-29, по місту 26-27 градусів.